

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **I. S.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, adresa pro doručování Václavské náměstí 21, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2008, čj. OAM-10-651/LE-BE03-BE07-2007, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2008, čj. 47 Az 27/2008 - 37,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Praze, který ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

Stěžovatel namítl vady řízení spočívající v tom, že při zjišťování skutkové podstaty pro rozhodnutí byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost a pro tuto důvodně vytýkanou vadu měl soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit, a dále uvedl, že rozsudek je nepřezkoumatelný [§ 103 odst. 1 písm. b) a d) s. ř. s.].

Podle stěžovatele správní orgán porušil ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., o správním řízení, ve znění pozdějších předpisů (správní řád). Dále se stěžovatel cítí zkrácen na svých právech v důsledku porušení § 12, § 14 a § 14a zákona o azylu. Stěžovatel vytkl žalovanému i krajskému soudu, že si neopatřili pro své rozhodnutí dostatečné množství podkladů. Vyslovil také nesouhlas s výkladem shromážděných podkladů ve vztahu k účelovosti jeho tvrzení. Žalovaný ani krajský soud nepřihlédli k informacím o situaci na Ukrajině, které jsou obecně známe (stěžovatel k tomu odkázal na www.web.amnesty.org), z nichž vyplývá, že výsledky vládního snažení o dodržování lidských práv zůstávají špatné, vláda pokračuje v jejich vážném porušování a není schopna zajistit dostatečnou bezpečnost svých občanů. Stěžovatel soudu rovněž vytkl, že nedostatečně přezkoumal rozhodnutí žalovaného z hlediska neudělení azylu z humanitárních důvodů. Domnívá se, že splňuje podmínky minimálně pro udělení tzv. doplňkové ochrany podle § 14a odst. 2 zákona o azylu, neboť je pravděpodobné,

že by po návratu do vlasti mohl být vystaven mučení a nelidskému a ponižujícímu zacházení či trestání.

Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdil, Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti jeho kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití hledisek nastíněných např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (č. 933/2006 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud přitom v posuzované věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatele ani jakékoliv pochybení v postupu krajského soudu, tím méně pak pochybení zásadní, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na všechny otázky podávané v kasační stížnosti (srov. rozsudky ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004 - 48, ze dne 27. 6. 2005, čj. 4 Azs 395/2004 - 68, ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005 - 54, a ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 7/2004 - 37, ze dne 21. 7. 2005, čj. 3 Azs 303/2004 - 79 a ze dne 21. 11. 2003, čj. 7 Azs 13/2003 - 40, www.nssoud.cz). V nyní posuzované věci stěžovatel nepředložil k těmto právním otázkám nové argumenty, proto soud odkazuje na již existující judikaturu. Namítl-li stěžovatel, že krajský soud dostatečně nezkoumal rozhodnutí žalovaného ve vztahu k neudělení azylu z humanitárních důvodů podle § 14 zákona o azylu, resp. ve vztahu k neudělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu, nelze mu přisvědčit. Z rozhodnutí žalovaného i z rozsudku krajského soudu vyplývá, že se žalovaný i krajský soud těmito otázkami pečlivě zabývali a s nesplněním podmínek pro udělení této ochrany se řádně vypořádali.

Nejvyšší správní soud žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neshledal, proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. března 2009

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu

